

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๑๕๗๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐

เมษายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามบัญชีข้างท้าย รวม ๕ ฉบับ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติซึ่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอตามบัญชีข้างท้าย รวม ๕ ฉบับ แล้วลงมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับดังกล่าวไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โดยให้รอการพิจารณาไว้ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๑๑ วรรคหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางวรารัตน์ อติแพทย์)

รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๙๔๕๒

โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๙๔๕๒

บัญชีร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว พ.ศ.
(นายวัลลภ ตังคณานุก์ษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
 ๒. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.
(นางสาวกัญญา ศิลปอาชา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
 ๓. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายมนัส โกศล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
 ๔. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ.
(นายโสภณ สุภาพงษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
 ๕. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐
เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐
กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ พ.ศ.
(นายประพันธ์ คูณมี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
-

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

พ.ศ.

.....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก

เหตุผล

ด้วยประเทศไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาการค้ามนุษย์อย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัญหาการค้าหญิงและเด็กที่กระทำในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งนำผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยเฉพาะที่เป็นหญิงและเด็กเหล่านั้นเข้ามาค้าในหรือส่งไปค้ายังนอกราชอาณาจักร ทั้งในรูปของการค้าประเวณี บังคับใช้แรงงาน โดยกดขี่ทารุณ บังคับขู่เข็ญให้เป็นขอทาน หรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบประการอื่น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังมีมาตรการไม่ครอบคลุมถึงการค้ามนุษย์โดยทั่วไป และมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดไม่เพียงพอ ทั้งยังมิได้มีบทบัญญัติขเว้นการดำเนินคดีแก่ผู้เสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

SECRET

.....

(โปรดพลิก)

(๒) ด้วยวิธีการข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว หน่อดล หลอกลวง ผูกมัดด้วยภาระหนี้สิน ใช้อำนาจโดยมิชอบ หรืออาศัยความอ่อนด้อยประสบการณ์หรือความรู้ของบุคคล หรือโดยการให้หรือรับเงิน หรือผลประโยชน์อย่างอื่นเพื่อให้ได้รับความยินยอมของผู้ปกครองหรือผู้ดูแลบุคคลนั้น

ในกรณีที่เป็นการกระทำต่อเด็ก ให้ถือว่าเป็นการค้ำมนุษย์ แม้จะไม่ได้กระทำด้วยวิธีการตาม

(๒)

“การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ” หมายความว่า การบังคับค้าประเวณี การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุช่วยพฤติกรรมอันตรายนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การเอาคนลงเป็นทาสหรือมีฐานะคล้ายทาส การแต่งงานเชิงทาส การให้เด็กกระทำการที่ผิดกฎหมายอาญา การนำเด็กมาใช้แรงงานเป็นขอทาน หรือการกระทำอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน หรือที่รุนแรงกว่านั้น และให้หมายความรวมถึงการบังคับหรือลักลอบตัดอวัยวะออกจากร่างกาย โดยไม่มีข้อบ่งชี้ตามมาตรฐานทางการแพทย์

“การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ” หมายความว่า การข่มขืนใจให้ทำงานหรือให้บริการ โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นเองหรือของผู้อื่น โดย ขู่เชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถจัดขึ้นได้

“องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า กลุ่มบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตั้งแต่สามคนขึ้นไป ที่รวมตัวหรือประสานการดำเนินงานระหว่างกันในรูปแบบต่าง ๆ เป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อหรือกระทำความผิดร้ายแรงฐานใดฐานหนึ่งหรือหลายฐาน หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

“ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดซึ่งมีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีขึ้นไปหรือโทษที่รุนแรงกว่านั้น

“สมาชิกขององค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำการใด ๆ ในกิจกรรมหรือการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรม โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรม หรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรม จัดการ สังการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวกหรือให้คำปรึกษาในการกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรม ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีสัญชาติไทยหรือไม่ก็ตาม

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และให้หมายความรวมถึงข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับ กระทรวงนั้น

ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในความผิดฐานค้ำมนุษย์ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับด้วยการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดทั้งก่อนและขณะกระทำความผิด จัดหา หรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือการกระทำใด ๆ เพื่อ ประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม ที่พำนัก ที่ซ่อนเร้น หรือการกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูกจับกุม

(๓) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิด เพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๔) ชี้แนะ หรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนัก ที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยเหลือบิดา มารดา บุตร สามี หรือภรรยาของตนให้พ้นจากการจับกุม ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ได้

มาตรา ๗ ผู้ใดเตรียมหรือพยายามกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๘ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันไปแล้ว ผู้ร่วมสมคบด้วยกันทุกคนต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย

(โปรดพลิก)

ในกรณีที่ได้มีการกระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้มีการสมคบกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักร จะต้องได้รับโทษในราชอาณาจักร

ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการผู้จัดการหรือนุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล หรือผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของนิติบุคคลเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นองค์กรอาชญากรรม หรือสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม หรือกระทำโดยอำนาจอ้างยี่ ไม่ว่าอ้างยี่นั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมุ่งส่งผู้เสียหายเข้ามาในหรือออกไปยังนอกราชอาณาจักรเพื่อให้ผู้เสียหายตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่น โดยมีขอบด้วยกฎหมาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

กรณีสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมหรืออ้างยี่ เป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ สมาชิกทุกคนขององค์กรอาชญากรรมหรืออ้างยี่ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น แม้มิได้เป็นผู้กระทำความผิดนั้นเอง

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน และกระทำการเป็นเจ้าพนักงาน โดยตนเองมิได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่กระทำการนั้น ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๓ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการผู้จัดการหรือนุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการ

ดำเนินงานของสถาบันการเงินหรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

กรรมการ อนุกรรมการ คณะทำงาน และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เสียเอง ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ

หมวด ๒

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

.....

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ เรียกโดยย่อว่า “ปคม.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เลขาธิการสภาพความมั่นคงแห่งชาติ อัยการสูงสุด อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ไม่น้อยกว่าเจ็ดปีซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสิบสองคนโดยให้เป็นภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการ โดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน และมาตรการหลักในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

(๒) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือแผนงาน หรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์

(โปรดพลิก)

- (๔) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ดำเนินการตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทนนั้น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งก่อนครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๒๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ
- (๒) ประสานงานและร่วมมือส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
- (๓) เสนอแนวทางการพัฒนาระบบงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้งการสงเคราะห์ช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหาย
- (๔) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนงานและมาตรการหลักในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ การสงเคราะห์ช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ
- (๕) รวบรวมข้อมูล สารสนเทศ และศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
- (๖) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

.....

มาตรา ๒๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสอดส่องดูแลตามท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง สถานีบริการ โรงงาน และสาธารณสถานต่าง ๆ เพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้บุคคลใดช่วยเหลือได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(โปรดพลิก)

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐาน

(๒) ตรวจตัวบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์เมื่อผู้นั้นยินยอม แต่ถ้าผู้นั้นเป็นหญิงหรือเด็กจะต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ตรวจ

(๓) ตรวจค้นยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายในการค้ำมนุษย์อยู่ในยานพาหนะนั้น

(๔) เข้าในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายในการค้ำมนุษย์อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่นั้น แต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ดำเนินการทันทีเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายในการค้ำมนุษย์นั้นอาจถูกใช้กำลังประทุษร้าย โยกย้ายหรือซ่อนเร้น หรือพยานหลักฐานในการค้ำมนุษย์นั้นจะถูกโยกย้าย ซ่อนเร้นหรือทำลายไปเสียก่อน ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลาภายหลังพระอาทิตย์ตกได้

เฉพาะการใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๔) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น และรายงานเหตุสงสัย เหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ รวมทั้งผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตลอดจนจัดทำสำเนารายงานดังกล่าวให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้น ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในระหว่างพระอาทิตย์ตกและขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือรองผู้กำกับการตำรวจชั้นไปหรือเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไป ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งสำเนารายงานเหตุสงสัย เหตุอันควรเชื่อ บัญชีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายในการค้ำมนุษย์และบัญชีทรัพย์สินที่ต้องยึดหรืออายัดต่อศาลที่มีอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้น ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากการสิ้นสุดการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในการดำเนินการตาม (๒) (๓) และ (๔) พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้ผู้ใดบังคับบัญชาทำแทนได้

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่เขานั้นไม่ได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนและเพื่อคุ้มครองบุคคลซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในการคุ้มครองเป็นการชั่วคราวได้ แต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง ทั้งนี้ ให้รายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้การคุ้มครองบุคคลซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายเกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน และเพื่อคุ้มครองบุคคลดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาต ทั้งนี้ ศาลจะอนุญาตได้ไม่เกินเจ็ดวันโดยจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ และบุคคลซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

การจัดบุคคลซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายอยู่ในความคุ้มครองเป็นการชั่วคราวตามมาตรานี้ ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในสถานที่อันสมควรซึ่งมิใช่ห้องขังหรือสถานคุมขัง และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือทางสารสนเทศอื่นใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรืออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิใด ประกอบกับเหตุผลและความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์จากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานดำเนินการให้ศาลทราบ

บรรดาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ในการสืบสวน และใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีเท่านั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(โปรดพลิก)

หมวด ๔

การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

.....

มาตรา ๒๘ ในการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ให้รัฐใช้มาตรการที่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความแตกต่างทางเพศ อายุ สัญชาติ ประเพณีวัฒนธรรม และตามความเชื่อของผู้เสียหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งจากอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่บุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายเนื่องจากการกระทำ ความผิดฐานค้ามนุษย์ ในเรื่องอาหาร ที่พัก การบำบัดฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ การให้การศึกษาและการฝึกอบรม การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย รวมทั้งการดำเนินคดีเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายให้ผู้เสียหายในกรณี ที่อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเห็นสมควร รวมถึงการส่งกลับไปยังประเทศเดิมหรือภูมิลำเนาของผู้ นั้น

เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มิให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญากับบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายเนื่องจากการค้ามนุษย์ในความผิดฐานออกไป เข้ามา หรือ อยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ปลอมหรือใช้เอกสารเดินทางปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเฉพาะที่เกี่ยวกับการติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว รับเรี่ยไรบุคคลเพื่อค้าประเวณีและการเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อค้าประเวณี ความผิดฐานเป็นคนต่างด้าวทำงาน โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือทำงานผิดประเภทตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวและกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ในการช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้บุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายตามวรรคหนึ่งนั้นไปรับการดูแลในสถานแรกรับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ สถานแรกรับตามกฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือสถานสงเคราะห์อื่นของรัฐหรือเอกชนก็ได้

การให้ความช่วยเหลือตามมาตรานี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหาย รวมทั้งชี้แจงสิทธิของผู้เสียหายที่พึงได้รับการคุ้มครองในแต่ละขั้นตอน ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการช่วยเหลือ ตลอดจนขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการช่วยเหลือในแต่ละขั้นตอน และให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกร้องทรัพย์สิน หรือค่าตอบแทน หรือค่าเสียหายที่สูญเสียไปเนื่องจากการทำความผิดฐานค้ามนุษย์ เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญาก็ให้เรียกทรัพย์สิน หรือค่าตอบแทน หรือค่าเสียหายที่สูญเสียไปแทนผู้เสียหายด้วย

มิให้นำการยินยอมของผู้เสียหาย และการสมัครใจเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และ/หรือการสมัครใจทำงานของผู้เสียหายเป็นสาระที่จะคัดสิทธิในการเรียกร้องค่าชดเชยทางแพ่ง

การเรียกทรัพย์สิน หรือค่าตอบแทน หรือค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับคดีอาญา หรือจะยื่นคำร้องในระหว่างที่คดีอาญากำลังพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นก็ได้ คำพิพากษาในส่วนที่เรียกทรัพย์สิน หรือค่าตอบแทน หรือค่าเสียหายให้รวมเป็นส่วนหนึ่งแห่งคำพิพากษาในคดีอาญา

คดีเรื่องใดถึงแม้ได้ฟ้องทางอาญาแล้ว ก็ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่ฟ้องในทางแพ่งอีก

ในการยื่นคำฟ้องและดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีเพื่อเรียกร้องทรัพย์สิน หรือค่าตอบแทน หรือค่าเสียหายที่สูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้เสียหายได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระค่าฤชาธรรมเนียม

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) บันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกลีขียง แพร่เสียงของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหาย
การค้ำมนุษย์

(๒) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในทางพิจารณาคดีของศาลที่ทำให้บุคคลอื่นรู้จักชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวผู้เสียหาย ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด

(๓) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียง ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด เปิดเผยประวัติสถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายนั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์แก่ตัวผู้เสียหายเอง หรือเพื่อคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหาย หรือการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๓๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้เสียหายระหว่างที่อยู่ในความดูแลไม่ว่าบุคคลนั้นจะพำนักอยู่ ณ ที่ใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างการดำเนินคดีที่บุคคลดังกล่าวให้การเป็นพยาน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของครอบครัวของบุคคลนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้เสียหายเนื่องจากการค้ำมนุษย์จะให้การหรือเบิกความเป็นพยานในความผิดฐานค้ำมนุษย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้เสียหายซึ่งเป็นพยานได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาทุกกรณี แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความยินยอมจากพยานด้วย

ถ้าผู้เสียหายต้องเดินทางกลับประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนา หรือถ้าครอบครัวของผู้เสียหายอาศัยอยู่ในประเทศอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ไม่ว่าจะกระทำผ่านสถานทูตหรือสถานกงสุลของประเทศนั้น ๆ หรือไม่ก็ตาม เพื่อให้มีการรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้เสียหายและบุคคลในครอบครัวอย่างต่อเนื่องในประเทศนั้น

มาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้มีการผ่อนผันให้ผู้เสียหายซึ่งเป็นต่างด้าวได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวตามสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อบำบัดฟื้นฟูผู้เสียหาย หรือเพื่อเหตุผลทางด้านมนุษยธรรม

ในระหว่างที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ประกอบอาชีพได้ตามระเบียบที่อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการกำหนด

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้มีการส่งตัวผู้เสียหายซึ่งเป็นคนต่างด้าวกลับประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนานั้น โดยมีชักช้า เว้นแต่บุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่เป็นการถาวรอยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าวหรือเป็นผู้ที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยมีหลักฐานเอกสารการทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความปลอดภัยและสวัสดิภาพของบุคคลนั้น

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยตกเป็นผู้เสียหายในต่างประเทศ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือให้บุคคลนั้นเดินทางกลับราชอาณาจักรโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความปลอดภัยและสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าว

ในกรณีที่บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายในต่างประเทศเป็นต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มี หรือเคยได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามกฎหมายและไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองตามกฎหมายในต่างประเทศนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามที่จำเป็นเพื่อให้บุคคลนั้นเดินทางกลับราชอาณาจักรโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความปลอดภัยและสวัสดิภาพของบุคคลนั้น และให้บุคคลนั้นได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้ตามสถานะที่เคยเป็นอยู่เดิมก่อนออกไปนอกราชอาณาจักร

กรณีบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายตามวรรคสองเป็นคนต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และก่อนออกไปนอกราชอาณาจักรสถานะของการได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่เป็นการชั่วคราวยังไม่สิ้นสุดตามกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามวรรคสอง และให้บุคคลนั้นได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้ตามสถานะและระยะเวลาที่เคยเป็นอยู่เดิมก่อนออกไปนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้เสียหาย หรือสามีภรรยา ญาติ หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายนั้น เห็นว่าการกักตัวบุคคลตามมาตรา ๒๕ หรือการให้การช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ เป็นไปโดยมิชอบ ผู้เสียหายนั้น หรือสามีภรรยา ญาติ หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องอาจอุทธรณ์ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรืออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรืออธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ ให้คณะรัฐมนตรีจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานการณ์ จำนวนคดี การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการดำเนินงานในอนาคตเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เสนอต่อรัฐสภา

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

.....

มาตรา ๓๗ ผู้ใดกระทำการค้ำนุญ ผู้ที่มีควมผิดฐานค้ำนุญ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสองหมื่นบาทถึงสองแสนสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้ต้องกระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่แปดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนหกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสองหรือวรรคสาม ได้กระทำความผิดร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป หรือโดยมุ่งส่งผู้เสียหายเข้ามาในหรือออกไปยังนอกราชอาณาจักร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ถึงหนึ่ง

มาตรา ๓๘ นิติบุคคลใดกระทำความผิดฐานค้ำนุญต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลหรือผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของนิติบุคคลที่กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสองหมื่นบาทถึงสองแสนสี่หมื่นบาท เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๙ ผู้ใดกระทำการโดยเจตนาเพื่อมิให้มีการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดีความผิดฐานค้ำนุญเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม โดย

(๑) ให้สัญญา เสนอให้ หรือให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานอื่นเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริง ให้ปากคำ หรือเบิกความ ให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง ให้ปากคำ หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือมิให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง ให้ปากคำ หรือเบิกความตามความเป็นจริงในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชื้อ ช่มชู้ใจ หลอกหลวงหรือกระทำความผิดด้วยวิธีการใด ๆ ต่อผู้เสียหายหรือพยานอื่น เพื่อให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริง ให้ปากคำ หรือเบิกความ ให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง ให้ปากคำ หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือมิให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง ให้ปากคำ หรือเบิกความตามความเป็นจริงในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(โปรดพลิก)

(๓) ปกปิด ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสียหรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ แก้ไข เปลี่ยนแปลงซึ่งเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๔) ให้สัญญา เสนอให้ หรือให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นซึ่งมีฐานะเป็นหรือถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อจูงใจให้ปฏิบัติการอันมิชอบด้วยหน้าที่หรือให้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ข่มขู่ ข่มขืนใจหรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ ต่อกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นซึ่งมีฐานะเป็นหรือถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อจูงใจให้ปฏิบัติการอันมิชอบด้วยหน้าที่หรือให้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ที่มีความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๖ หากไม่เป็นการกระทบต่อความปลอดภัยต่อบุคคลใดเสีย ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอให้บุคคลใดช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ให้บุคคลนั้นมีอำนาจและหน้าที่ช่วยปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

หากบุคคลที่ได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งไม่ให้ความช่วยเหลือตามที่ได้รับการร้องขอ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดรู้ว่ามีการยื่นคำขอเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือรู้ หรือได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามมาตรา ๒๖ เปิดเผยหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้ข่าวสารดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามกฎหมาย

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรืออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

.....

มาตรา ๔๓ บทบัญญัติใดที่ได้กล่าวอ้างถึงพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้หมายถึงพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

เลขรับ ๕๐/๒๕๕๐ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.

พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยดิฉัน และคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อท้ายนี้ขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
เพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๑๐ วรรคสอง ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
ตามแนบท้ายนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)	กัญญา ศิลปอาชา	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมบัติ เมทะนี	ผู้เสนอ
	(นางสาวกัญญา ศิลปอาชา)			(นายสมบัติ เมทะนี)	
(ลงชื่อ)	มนัส โกศล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประภัทร ศรีลัมพ์	ผู้เสนอ
	(นายมนัส โกศล)			(นายประภัทร ศรีลัมพ์)	
(ลงชื่อ)	วัลลก ตั้งคณานุรักษ์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	บัญญัติ ทศนียะเวช	ผู้เสนอ
	(นายวัลลก ตั้งคณานุรักษ์)			(นางบัญญัติ ทศนียะเวช)	
(ลงชื่อ)	พลอากาศโท วัลลก มีสมศัพย์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	มุกดา อินตะสาร	ผู้เสนอ
	(วัลลก มีสมศัพย์)			(นางมุกดา อินตะสาร)	

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การค้ำมนุษย์ พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ)	อภิชาติ จีระพันธุ์ (นายอภิชาติ จีระพันธุ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ (นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ชบ ยอดแก้ว (นายชบ ยอดแก้ว)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลเรือโท พะจันต์ ตามประทีป (พะจันต์ ตามประทีป)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ณรงค์ โชควัฒนา (นายณรงค์ โชควัฒนา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ (วีรวิท คงศักดิ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ดำรงศ์ สุมาลยศักดิ์ (นายดำรงศ์ สุมาลยศักดิ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	จรี วิจิตรวาทการ (นางจรี วิจิตรวาทการ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุนันทา สมบุญธรรม (นางสุนันทา สมบุญธรรม)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อูมา สุนทรมาน (นางอูมา สุนทรมาน)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	เดือนใจ ดีเทศน์ (นางเดือนใจ ดีเทศน์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลเรือเอก วิชัย ชูนางกูร (วิชัย ชูนางกูร)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (นันทกา สุประภาตะนันท์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลอากาศโท ปัญญา ศรีสุวรรณ (ปัญญา ศรีสุวรรณ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ (เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	แถมสิน รัตนพันธุ์ (นายแถมสิน รัตนพันธุ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ภิรมย์ สิมะเสถียร (นายภิรมย์ สิมะเสถียร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	กิริติ บุญเจือ (นายกิริติ บุญเจือ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	วรชัย ชวพงศ์ (นายวรชัย ชวพงศ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ดวง อันทะไชย (นายดวง อันทะไชย)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง (ประเสริฐ บุญทรง)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลตรี ประพาส ศกุนตนาค (ประพาส ศกุนตนาค)	ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญสัมพันธ์ ผู้แทน
(นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์)

สำนักการประชุม